

A° 1969

N° 44

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 24ste april 1969 houdende regeling van de aanspraken van de ambtenaren in dienst van de Nederlandse Antillen en van de ambtenaren in dienst der eilandgebieden op vakantie, vakantie-uitkering en vrijstelling van dienst.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:
dat het wenselijk is, de regeling van de aanspraken op verloven en verlofbezoldigingen opgenomen in het Curaçaosch Verlofreglement 1946 (P.B. 1946, no. 34) te vervangen door een nieuwe regeling inzake vakantie, vakantie-uitkering en vrijstelling van dienst van de ambtenaren in dienst van de Nederlandse Antillen en van de ambtenaren in dienst der eilandgebieden;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening;

Zie voor schriftelijke gedachtenwisseling met Staten stukken Zittingsjaar 1968—1969-53.

HOOFDSTUK I
Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Ambtenaar in de zin van deze landsverordening en de uit kracht daarvan gegeven voorschriften is hij die door de Koning of het bevoegde gezag bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht is benoemd of aangesteld in openbare dienst om in de Nederlandse Antillen dan wel op een of meer eilanden van de Nederlandse Antillen werkzaam te zijn.
2. Tot de openbare dienst behoren alle diensten en bedrijven door de Nederlandse Antillen en de openbare lichamen beheerd, met inbegrip van het van overheidswege gegeven openbare onderwijs.
3. Niet zijn ambtenaren in de zin van deze landsverordening en de uit kracht daarvan gegeven voorschriften:
 - a. zij met wie een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht is gesloten;
 - b. de werklieden.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze landsverordening en de uit kracht daarvan gegeven voorschriften worden niet als ambtenaren beschouwd:
 - a. de Ministers;
 - b. de leden en buitengewone leden van de Raad van Advies;
 - c. de onbezoldigde ambtenaren.
2. Deze landsverordening is voorts niet van toepassing op ambtenaren met gedeeltelijke dag-, week- of jaar-

taken. Ten aanzien van de bij deze landsverordening geregelde onderwerpen worden voor hen voor zoveel nodig voorschriften vastgesteld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen voor zover het betreft ambtenaren in dienst van de Nederlandse Antillen en bij eilandsbesluit houdende algemene maatregelen voor zover het betreft ambtenaren in dienst der eilandgebieden.

3. Voor de toepassing van hoofdstuk II van deze landsverordening wordt niet als ambtenaar beschouwd het onderwijzend personeel bij het van overheidswege gegeven openbare onderwijs. Onder onderwijzend personeel wordt mede begrepen de amanuensis werkzaam bij het van overheidswege gegeven openbare onderwijs.

Artikel 3

De bepalingen van deze landsverordening en de uit kracht daarvan gegeven voorschriften vinden slechts toepassing voor zover niet bij een landsverordening of uit kracht daarvan gegeven voorschriften anders is of wordt bepaald.

Artikel 4

Voor de toepassing van deze landsverordening en de uit kracht daarvan gegeven voorschriften wordt verstaan onder:

overheid:	a. De Nederlandse Antillen, indien de ambtenaar in dienst van deze rechtspersoon is benoemd; b. het eilandgebied bij hetwelk de ambtenaar in dienst is benoemd;
het bevoegde gezag:	a. de Gouverneur voor wat betreft de ambtenaren in dienst van de Nederlandse Antillen;

de bevoegde
autoriteit:

- b. het bestuurscollege voor wat betreft de ambtenaren in dienst van een eilandgebied;
- a. de Gouverneur voor wat betreft de krachtens Staatsregeling of andere wettelijke regeling voor hun leven aangestelde ambtenaren, de Gezaghebbers der eilandgebieden, de Procureur-Generaal en de Griffier der Staten van de Nederlandse Antillen;
- b. de Minister voor wat betreft de hoofden van dienst in dienst van de Nederlandse Antillen;
- c. het bestuurscollege voor wat betreft de hoofden van dienst in dienst van het betrokken eilandgebied;
- d. het hoofd van dienst voor wat betreft de bij zijn dienst werkzaam gestelde ambtenaren;

de Minister:

hoofd van dienst:

gezin:

- het hoofd van het betrokken ministerie;
- de bij landsbesluit of eilandsbesluit aangewezen ambtenaren;
- a. de echtgenote van de betrokken ambtenaar;
- b. de minderjarige wettige of gewettigde kinderen, stief- en pleegkinderen van de betrokken ambtenaar, de laatsten voor zover de be-

trokken ambtenaar ten behoeve van deze pleegkinderen kindertoe-lage geniet;

- c. de meerderjarige wettige of ge-wettigde kinderen, stief- en pleegkinderen van de betrokken ambte-naar, voor zover de betrokken ambtenaar ten behoeve van deze kinderen kindertoe-lage geniet;

inkomen:

de bezoldiging van de ambtenaar, verhoogd met eventuele kinder-toelage, persoonlijke toelage en/of bonus, kostwinnerstoelage, toela-ge op grond van artikel 25 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht, standplaatstoe-lage, aan zijn ambt verbonden vas-te vergoeding wegens represen-tatiekosten, compensatietoelag krachtens de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering, vaste vergoedingen voor over-werk, voor dienst op zon- en feest-dagen of voor onregelmatige dienst.

Voor het onderwijzend personeel bij het van overheidswege gege-ven openbare onderwijs wordt me-de als inkomen aangemerkt de aan dit personeel op grond van geldende wettelijke regelingen toe-gekende vaste toelagen.

Voor de berekening van de vakantie-uitkering bedoeld in hoofdstuk IV wordt de compensatietoeslag hiervoor bedoeld niet als deel van het inkomen aangemerkt.

HOOFDSTUK II

Vakantie van ambtenaren niet behorende tot het onderwijzend personeel bij het van overheidswege gegeven openbare onderwijs.

Artikel 5

1. De ambtenaar heeft per kalenderjaar aanspraak op vakantie met behoud van vol inkomen, op de voorwaarden en met inachtneming van de regelen gesteld in dit hoofdstuk. Hij is gerechtigd zijn vakantie geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.
2. De vakantie bedoeld in het eerste lid, wordt aan de ambtenaar op zijn daartoe strekkend schriftelijk verzoek aaneengesloten verleend bij beschikking van de bevoegde autoriteit.
3. Wanneer de ambtenaar dit verzoekt en de dienst het toelaat, kunnen in een kalenderjaar ten hoogste negen dagen van de vakantie gesplitst worden verleend. In een kalenderjaar mogen van het in de vorige zin genoemde aantal vakantiedagen niet meer dan twee dagen gesplitst in halve dagen worden verleend.
4. Omtrent de tijdstippen, waarop de vakantie zal ingaan, alsmede omtrent de tijdvakken waarin deze eventueel zal worden gesplitst, beslist de bevoegde autoriteit.
5. Bij het nemen van de beslissing bedoeld in het vorige lid, wordt met inachtneming van de belangen van de dienst zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar, waartoe deze kenbaar maakt, wanneer hij bij voorkeur de hem toekomende vakantie wenst te genieten.

Artikel 6

1. Voor zover aan de ambtenaar in een kalenderjaar het hem volgens dit hoofdstuk toekomende aantal vakantiedagen niet is verleend, wordt hem de niet genoten vakantie in het daaropvolgend kalenderjaar toegekend.
Het aantal niet genoten vakantiedagen wordt gevoegd bij het hem in dat kalenderjaar toekomende aantal vakantiedagen. Het op deze wijze verkregen totaal aantal vakantiedagen, wordt hem op zijn daartoe strekkend schriftelijk verzoek aaneengesloten verleend. Onmiddellijk aansluitend op deze vakantie kan geen vakantie worden verleend over het kalenderjaar dat volgt op het laatste kalenderjaar waarover vakantie is verleend.
2. Behoudens het bepaalde in artikel 7 verliest de ambtenaar zijn aanspraak op het door hem niet genoten aantal vakantiedagen betrekking hebbende op het kalenderjaar voorafgaande aan het afgelopen kalenderjaar.

Artikel 7

1. De in dit hoofdstuk bedoelde vakantie kan wegens dringende redenen van dienstbelang geheel of gedeeltelijk worden geweigerd of ingetrokken bij gemotiveerde beschikking van de bevoegde autoriteit.
2. Indien de vakantie krachtens het vorige lid geheel of gedeeltelijk is geweigerd of ingetrokken behoudt de ambtenaar zijn aanspraak op het aantal door hem niet genoten vakantiedagen. Weigering of intrekking kan voor ten hoogste 12 maanden uitstel van de desbetreffende vakantie tot gevolg hebben. Behalve in het

3. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid geldt de categorie waartoe de ambtenaar op 1 januari van het kalenderjaar, waarover hij aanspraak op vakantie kan doen gelden behoort, of in geval van indiensttreding in de loop van het kalenderjaar, de categorie waartoe hij behoort op het tijdstip van indiensttreding.
4. Ten aanzien van de ambtenaar, die ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling gemiddeld op meer dan vijf dagen per week dienst verricht, worden voor elk tijdvak van een week waarin hij vakantie geniet evenveel werkdagen op het hem jaarlijks toekomend aantal vakantiedagen in mindering gebracht als voor de ambtenaar voor wie een kalenderweek uit vijf werkdagen bestaat.
5. Ten aanzien van de ambtenaar, die ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling in onregelmatige dienst of ploegendienst werkzaam is en de ambtenaar bedoeld in het tweede lid, worden voor elk tijdvak van een week waarin hij vakantie geniet evenveel werkdagen op het hem jaarlijks toekomend aantal vakantiedagen in mindering gebracht als voor de ambtenaar voor wie een kalenderweek uit vijf werkdagen bestaat.

Artikel 9

1. Indien een ambtenaar tijdens zijn vakantie blijkens een geneeskundige verklaring gedurende een of meer dagen arbeidsongeschikt is geweest, wordt het aantal hem verleende vakantiedagen dat overeenkomt met het aantal werkdagen gedurende welke hij arbeidsongeschikt was, beschouwd niet als vakantie te zijn genoten en wordt hem voor de duur van zijn arbeidsongeschiktheid met inachtneming van de bepalingen van hoofdstuk VI vrijstelling van dienst wegens ziekte verleend.

2. Voor de duur van het aantal werkdagen waarop de ambtenaar in verband met de toepassing van het eerste lid geen vakantie heeft genoten, wordt hem opnieuw vakantie verleend met inachtneming van de bepalingen van dit hoofdstuk.

Artikel 10

1. De aanspraken van de ambtenaar op vakantie worden in alle gevallen dat de ambtenaar in een kalenderjaar dertig dagen of meer al dan niet aaneengesloten anders dan tengevolge van verleende vakantie, vrijstelling van dienst wegens ziekte, vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden met behoud van vol inkomen of vergoeding in vrije tijd wegens verminderd overwerk, geen werkelijke dienst doet, verminderd naar reden van 1/12 gedeelte van het hem ingevolge artikel 8 toekomende aantal vakantiedagen voor elk aantal van dertig dagen dat hij geen werkelijke dienst heeft vervuld.
2. Indien de tijd, gedurende welke de ambtenaar geen werkelijke dienst doet, zich over meer dan één kalenderjaar uitstrekt, worden de aanspraken op vakantie bij toepassing van het vorige lid, over de desbetreffende kalenderjaren naar evenredigheid verminderd.
3. Indien de vermindering bedoeld in het eerste lid niet kan worden toegepast omdat de aan de ambtenaar toekomende vakantie in het desbetreffende kalenderjaar reeds geheel is genoten of daarvoor niet toereikend is, geschiedt de vermindering of verdere vermindering in het eerstvolgende kalenderjaar.
4. Het aantal dagen, waarop de ambtenaar ingevolge dit artikel over enig kalenderjaar aanspraak blijft houden op vakantie, wordt zo nodig naar boven afgerond op hele dagen.

44

— 12 —

Artikel 11

1. Onverminderd het bepaalde in de leden 2, 3, 4 en 5 van artikel 5 heeft de ambtenaar gedurende de eerste zes maanden na aanvaarding van zijn ambt slechts aanspraak op vakantie naar reden van 1/12 gedeelte van het in artikel 8 vastgestelde aantal vakantiedagen voor de categorie waartoe hij behoort en wel voor iedere volle kalendermaand, dat hij in genoemd tijdvak werkelijke dienst heeft vervuld.
2. Het aantal dagen, waarop ingevolge het voorgaande lid aanspraak op vakantie bestaat, wordt zo nodig naar beneden afgerond op hele dagen.

Artikel 12

1. Degene die onmiddellijk vóór zijn aanstelling tot ambtenaar in overheidsdienst werkzaam was, anders dan als ambtenaar behorende tot het onderwijzend personeel bedoeld in hoofdstuk III of behorende tot het personeel van het gesubsidieerd bijzonder onderwijs, alsmede degene die bij een publiekrechtelijke instelling, dan wel bij een door de overheid in het leven geroepen privaatrechtelijke rechtspersoon werkzaam was, behoudt bij zijn aanstelling aanspraak op het aantal door hem niet genoten vakantiedagen waarop hij tot en met ultimo december van het kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarin zijn aanstelling plaatsvindt aanspraak kon doen gelden overeenkomstig de voor hem vóór zijn aanstelling tot ambtenaar geldende voorschriften. De in de vorige zin bedoelde vakantie wordt hem verleend met inachtneming van de voorschriften van dit hoofdstuk.
2. Indien de aanstelling in het vorige lid bedoeld plaats-

— 13 —

44

vindt in de loop van een kalenderjaar kan de ambtenaar over dat kalenderjaar voor elk aantal van dertig dagen dat hij werkelijke dienst vervult aanspraak maken op:

- a. over het gedeelte van dat kalenderjaar voorafgaande aan zijn aanstelling: 1/12 gedeelte van het aantal vakantiedagen dat hem overeenkomstig de voor hem vóór zijn aanstelling tot ambtenaar geldende voorschriften toekwam;
- b. over het gedeelte van dat kalenderjaar vanaf zijn aanstelling: 1/12 gedeelte van het hem ingevolge artikel 8 toekomende aantal vakantiedagen

Indien de aanstelling plaatsvindt in de loop van een kalendermaand wordt deze voor de toepassing van het bepaalde onder b geacht te zijn ingegaan op de eerste van die maand. Het aantal dagen, waarop de ambtenaar ingevolge de berekening bedoeld onder a en b aanspraak kan doen gelden op vakantie, wordt zo nodig naar boven afgerond op hele dagen. De ambtenaar kan over bedoeld kalenderjaar op niet meer dan het hem ingevolge artikel 8 toekomende aantal vakantiedagen aanspraak doen gelden.

Artikel 13

Het bepaalde in het vorige artikel is van overeenkomstige toepassing op:

- a. de ambtenaar in dienst van de Nederlandse Antillen die in dienst van een eilandgebied overgaat;
- b. de ambtenaar in dienst van een eilandgebied die in dienst van de Nederlandse Antillen overgaat;

- c. de ambtenaar in dienst van een eilandgebied die in dienst van een ander eilandgebied overgaat;
- d. degene die werkzaam is bij een publiekrechtelijke instelling, dan wel bij een door de overheid in het leven geroepen privaatrechtelijke rechtspersoon en die in dienst van de Nederlandse Antillen of een eilandgebied overgaat.

Artikel 14

Degene behorende tot het onderwijzend personeel bedoeld in hoofdstuk III alsmede degene behorende tot het personeel bij het gesubsidieerd bijzonder onderwijs die tot ambtenaar wordt aangesteld kan in dat kalenderjaar voor elk aantal van dertig dagen dat hij in laatstbedoelde hoedanigheid werkelijke dienst vervult aanspraak doen gelden op 1/12 gedeelte van het aantal vakantiedagen dat hem ingevolge artikel 8 toekomt.

Indien de aanstelling plaatsvindt in de loop van een kalendermaand wordt deze voor de toepassing van het bepaalde in de vorige zin geacht te zijn ingegaan op de eerste van die maand.

Het aantal dagen, waarop de ambtenaar ingevolge de hiervoor bedoelde berekening aanspraak kan doen gelden op vakantie wordt zo nodig naar boven afgerond op hele dagen.

Artikel 15

- 1. Indien de ambtenaar in enig kalenderjaar meer vakantie heeft genoten dan hem ingevolge dit hoofdstuk toekomt, wordt dit meerdere verrekend met de hem over een of meer volgende kalenderjaren toekomende vakantie.
- 2. Het bepaalde in het eerste lid gelet met dien verstande, dat uit dien hoofde in enig kalenderjaar de vakantie nimmer met meer dan een derde gedeelte van

hetgeen de ambtenaar ingevolge het bepaalde in artikel 8 over dat jaar toekomt, mag worden verminderd.

- 3. Het bepaalde in het vierde lid van artikel 10 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16

- 1. Ter compensatie van het door de ambtenaar bij zijn overlijden niet genoten of gedeeltelijk niet genoten vakantie, wordt door de overheid aan de weduwe of weduwnaar een geldsbedrag uitbetaald gelijk aan het bedrag dat aan de ambtenaar aan inkomen zou zijn uitgekeerd gedurende de vakantie, indien de vakantie zou zijn genoten. Bij de vaststelling van het aantal niet genoten vakantiedagen vindt artikel 10 geen toepassing.
- 2. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar na laat, geschiedt de uitbetaling ten behoeve van de minderjarige wettige of erkende natuurlijke kinderen. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitbetaling, indien de overledene kostwinner was van ouders, broeders, zusters, meerderjarige kinderen of stiefkinderen, ten behoeve van deze betrekkingen.
- 3. Laat de overledene ook geen betrekkingen, als bedoeld in het tweede lid na, dan wordt het in het eerste lid bedoelde bedrag geheel of ten dele aangewend voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging.

HOOFDSTUK III

Vakantie van het onderwijzend personeel bij het van overheidswege gegeven openbare onderwijs.

Artikel 17

- 1. Het onderwijzend personeel bij het van overheidswege

gegeven openbare onderwijs geniet vakantie, met behoud van vol inkomen, op dezelfde dagen als waarop voor de leerlingen van de inrichting van onderwijs waaraan het is verbonden de schoolvakanties zijn of zullen worden vastgesteld. Dit personeel kan, indien het dit wenst, in de tijdvakken waarin het vakantie geniet in het buitenland verblijven.

2. Het onderwijzend personeel houdt zich zo nodig gedurende ten hoogste 6 dagen van de vakantie ter beschikking van het bestuurscollege, ten behoeve van werkzaamheden van onderwijskundige en/of schoolorganisatorische aard. Door of vanwege het bestuurscollege wordt aan het onderwijzend personeel tijdig medegedeeld op welke dagen het zich ter beschikking moet houden. Tenminste een der tijdvakken waarin het onderwijzend personeel vakantie geniet dient een aaneengesloten periode van tenminste vier weken te omvatten.

Artikel 18

1. Voor het aantal werkdagen dat de directeur of hoofd van een school met voorafgaande schriftelijke toestemming van of vanwege het bestuurscollege gedurende de tijd dat het onderwijzend personeel vakantie geniet werkzaamheden verricht van onderwijskundige en/of schoolorganisatorische aard waardoor hij op die dagen geen vakantie heeft genoten, worden hem op zijn schriftelijk verzoek extra vrije dagen aaneengesloten toegekend onmiddellijk voorafgaande aan of aansluitende op een schoolvakantie. Het aantal extra vrije dagen waarop belanghebbende aanspraak kan doen gelden wordt bij beschikking van het bestuurscollege vastgesteld.
2. Het verzoek bedoeld in het eerste lid kan in het belang

van het onderwijs worden geweigerd. Indien deze weigering tot gevolg heeft dat de extra vrije dagen waarop de belanghebbende aanspraak kan doen gelden niet in het lopende schooljaar kunnen worden genoten, worden deze extra vrije dagen in het daaropvolgende schooljaar toegekend.

Mocht ook in laatstbedoeld schooljaar toekenning van de extra vrije dagen in het belang van het onderwijs niet mogelijk zijn, dan wordt hem in plaats daarvan een uitkering toegekend. Deze uitkering is gelijk aan het inkomen waarop belanghebbende op deze extra vrije dagen aanspraak zou hebben kunnen doen gelden indien de niet genoten vrije dagen onmiddellijk voorafgaande aan de laatste schoolvakantie in laatstbedoeld schooljaar zouden zijn toegekend.

Artikel 19

1. Indien een lid van het onderwijzend personeel in de tijd dat hij vakantie geniet, blijkens een geneeskundige verklaring, gedurende een of meer dagen arbeidsongeschikt is geweest, wordt elke werkdag gedurende welke hij arbeidsongeschikt was en die wanneer de school niet gesloten zou zijn geweest een schooldag zou zijn, beschouwd niet als vakantie te zijn genoten en wordt hem voor de duur van zijn arbeidsongeschiktheid met inachtneming van de bepalingen van hoofdstuk VI vrijstelling van dienst wegens ziekte verleend. Voor het aantal werkdagen dat het lid van het onderwijzend personeel in verband met de toepassing van het bepaalde in de vorige zin geen vakantie heeft genoten, worden hem op zijn verzoek bij beschikking van het bestuurscollege extra vrije dagen aaneengesloten toegekend onmiddellijk voorafgaande aan of aansluitende op een volgende schoolvakantie. Het aantal ex-

tra vrije dagen waarop belanghebbende na een ziekteperiode aanspraak kan doen gelden wordt bij beschikking van het bestuurscollege vastgesteld.

2. Het verzoek bedoeld in het eerste lid kan in het belang van het onderwijs worden geweigerd. Het uitstel dat deze weigering tot gevolg heeft mag zich ten hoogste over twee achtereenvolgende schooljaren uitstrekken, met dien verstande dat bij de toekenning in enig schooljaar niet meer extra vrije dagen kunnen worden toegekend dan het aantal werkdagen dat belanghebbende op grond van artikel 17 over twee achtereenvolgende schooljaren aan vakantie kan genieten.
3. De belanghebbende verliest zijn aanspraak op het aantal extra vrije dagen bedoeld in de vorige leden voor de toekenning waarvan hij geen verzoek of nader verzoek tot toekenning heeft ingediend voor zover het betreft extra vrije dagen welke in het schooljaar voortgaande aan het afgelopen schooljaar konden worden aangevraagd.

Artikel 20

1. Ter compensatie van het door het lid van het onderwijzend personeel bij zijn overlijden niet genoten aantal extra vrije dagen bedoeld in de artikelen 18 en 19, wordt door het eilandgebied aan de weduwe of weduwnaar een geldsbedrag uitbetaald gelijk aan het bedrag dat aan dat lid van het onderwijzend personeel aan inkomen zou zijn uitgekeerd indien deze extra vrije dagen zouden zijn genoten. Indien een lid van het onderwijzend personeel overlijdt in een tijdvak waarin hij op grond van artikel 17 vakantie geniet, is het bepaalde in de vorige zin van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het aantal dagen dat

hij, ware hij niet overleden, in dat tijdvak vakantie zou hebben genoten.

2. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar na laat, geschiedt de uitbetaling ten behoeve van de minderjarige wettige of erkende natuurlijke kinderen. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitbetaling, indien de overledene kostwinner was van ouders, broeders, zusters, meerderjarige kinderen of stiefkinderen, ten behoeve van deze betrekkingen.
3. Laat de overledene ook geen betrekkingen, als bedoeld in het tweede lid na, dan wordt het in het eerste lid bedoelde bedrag geheel of ten dele aangewend voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging.

HOOFDSTUK IV

Vakantie-uitkering

Artikel 21

De ambtenaar heeft aanspraak op een vakantie-uitkering voor elke kalendermaand, waarin hij als zodanig ten laste van de overheid inkomen heeft genoten.

Artikel 22

De vakantie-uitkering bedraagt voor elke daarvoor in aanmerking komende kalendermaand vijf ten honderd van het inkomen, voor de ambtenaar geldende op de eerste april van het jaar van uitbetaling, dan wel, bij indiensttreding in de loop van de maand april of de maand mei van dat jaar, op de datum van indiensttreding.

Artikel 23

Artikel 21 is niet van toepassing ten aanzien van een kalendermaand:

- a. waarin de ambtenaar minder dan 15 dagen in dienstverhouding tot de overheid heeft gestaan;
- b. waarin de ambtenaar tengevolge van aan hem verleende vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden voor langer dan 15 dagen geen of gedeeltelijk inkomen ten laste van de overheid heeft genoten;
- c. waarin de ambtenaar over meer dan 15 dagen tengevolge van aan hem opgelegde disciplinaire straf of schorsing geen of gedeeltelijk inkomen ten laste van de overheid heeft genoten;
- d. waarin de ambtenaar over meer dan 15 dagen gedurende welke hij in strijd met zijn verplichtingen opzettelijk heeft nagelaten zijn dienst te verrichten, geen inkomen ten laste van de overheid heeft genoten.

Artikel 24

1. De vakantie-uitkering wordt eenmaal per kalenderjaar, in de tweede helft van de maand juni, uitbetaald over de periode van twaalf maanden aangevangen met de maand juni van het voorafgegane kalenderjaar.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid vindt de uitbetaling van de vakantie-uitkering ook plaats bij ontslag of overlijden van de ambtenaar — tenzij het ontslag zonder onderbreking door een andere benoeming als ambtenaar bij dezelfde overheid wordt gevolgd — en wel over het tijdvak, gelegen tussen het einde van de laatstverstreken periode waarover vakantie-uitkering werd uitbetaald en de datum van het ontslag of het overlijden.
3. Bij overlijden van de ambtenaar geschiedt de uitbetaling van de vakantie-uitkering aan de weduwe of weduwnaar.

4. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar na laat, geschiedt de uitbetaling ten behoeve van de minderjarige wettige of erkende natuurlijke kinderen. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitbetaling, indien de overledene kostwinner was van ouders, broeders, zusters, meerderjarige kinderen of stiefkinderen, ten behoeve van deze betrekkingen.
5. Laat de overledene ook geen betrekkingen, als bedoeld in het vierde lid na, dan wordt de vakantie-uitkering geheel of ten dele aangewend voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging.
6. Bij toepassing van het tweede lid wordt het tijdstip van artikel 22 vervangen door de datum, voorafgaande aan die van ingang van het ontslag of aan die van het overlijden.

Artikel 25

Ter uitvoering van het bepaalde in dit hoofdstuk kunnen nadere voorschriften worden vastgesteld:

- a. bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, voor ambtenaren in dienst van de Nederlandse Antillen;
- b. bij eilandsbesluit houdende algemene maatregelen, voor ambtenaren in dienst van een eilandgebied.

HOOFDSTUK V

Vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden.

Artikel 26

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt aan de ambtenaar op zijn daartoe strekkend mondeling of schriftelijk verzoek door de bevoegde autoriteit vrijstelling van dienst wegens bij-

zondere omstandigheden, met behoud van vol inkomen, verleend:

- I.
 - a. op de dag van zijn ondertrouw;
 - b. bij zijn huwelijk: vier werkdagen;
 - c. op de dag van het huwelijk van bloed- en aanverwanten in de eerste, tweede en derde graad;
 - d. bij bevalling van zijn echtgenote: twee werkdagen;
 - e. op de dag van zijn kerkelijke bevestiging en Eerste Heilige Communie en op die van zijn echtgenote, kinderen, stief- of pleegkinderen;
 - f. op de dag van herdenking van zijn 25-, 30-, 35- en 40-jarig ambtsjubileum;
 - g. op de dag van herdenking van zijn 25- en 40-jarig huwelijks-jubileum;
 - h. op de dag van herdenking van het 25-, 40-, 50- en 60-jarig huwelijksjubileum van zijn ouders, stief-, schoon-, pleeg- of grootouders;
 - i. bij ernstige ziekte van zijn echtgenote, ouders, stief-, schoon- of pleegouders, kinderen, stief- of pleegkinderen: ten hoogste vijftien dagen; mocht blijken dat dit aantal in bepaalde omstandigheden niet toereikend is, dan kan artikel 29 toepassing vinden;
 - j. bij overlijden van echtgenote, ouders, stief-, schoon- of pleegouders, kinderen, stief- of pleegkinderen: twee werkdagen;
 - k. bij overlijden van grootouders, huisgenoten en bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad: één werkdag;
 - l. op de dag vóór en op de dagen waarop een

examen ter verkrijging van een wettelijk erkend diploma wordt afgelegd.

- II.
 - a. indien hij gehuwd is of een eigen huishouding heeft, bij verhuizing op het eiland waar hij zijn standplaats heeft: twee dagen, en in geval van verhuizing naar een ander eiland: twee dagen zowel vóór het vertrek naar als na aankomst op de nieuwe standplaats;
 - b. indien hij ongehuwd is en geen eigen huishouding heeft, bij verhuizing naar een ander eiland: één dag vóór het vertrek naar de nieuwe standplaats.
- III.
 - a. voor het bijwonen van vergaderingen of zittingen van of het verrichten van werkzaamheden voor publiekrechtelijke colleges of commissies, waarin de ambtenaar is benoemd of aangewezen, en voor zover zulks niet in vrije tijd kan geschieden;
 - b. voor het voldoen aan een wettelijke verplichting, een en ander voor zover dit niet in vrije tijd kan geschieden en omzetting van dienst niet mogelijk is.
2. Aan de ambtenaar, die tot lid van een van de vertegenwoordigende lichamen in de Nederlandse Antillen is verkozen, wordt op zijn verzoek door de bevoegde autoriteit steeds vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden, met behoud van vol inkomen, verleend voor het bijwonen van vergaderingen van deze lichamen, alsmede voor het maken van reizen in of buiten de Nederlandse Antillen in zijn hoedanigheid van lid van genoemde lichamen.

3. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten wordt jaarlijks op daartoe strekkend mondeling of schriftelijk verzoek van de ambtenaar door de bevoegde autoriteit ten hoogste vijftien dagen vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden, met behoud van vol inkomen, verleend voor het bijwonen van vergaderingen van statutaire organen van verenigingen van ambtenaren, van centrale organisaties waarbij deze verenigingen zijn aangesloten of van internationale ambtenarenorganisaties, mits de ambtenaar hieraan deelneemt:
- a. voor zover betreft vergaderingen van verenigingen van ambtenaren als bestuurslid van die vereniging dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een onderdeel daarvan;
 - b. voor zover betreft vergaderingen van centrale organisaties waarbij verenigingen van ambtenaren zijn aangesloten, als bestuurslid van die centrale organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren;
 - c. voor zover betreft vergaderingen van een internationale ambtenarenorganisatie als bestuurslid van deze organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren.
- De vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden in de vorige zin bedoeld, wordt slechts verleend aan ambtenaren, die lid zijn van verenigingen van ambtenaren, welke zijn vertegenwoordigd in een Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken.

Artikel 27

1. De dagen gedurende welke de ambtenaar op grond van artikel 48 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht (P.B. 1964, no. 159) de toegang tot de dienstlokalen, dienstgebouwen of het werk, dan wel het verblijf aldaar, is ontzegd, worden als vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden, met behoud van vol inkomen, aangemerkt.
2. De dagen gedurende welke het de ambtenaar op grond van artikel 51 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht (P.B. 1964, no. 159) wegens besmettelijke ziekte van een persoon als in dat artikel bedoeld, verboden is aan de dienst deel te nemen, worden als vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden, met behoud van vol inkomen, aangemerkt.

Artikel 28

Indien de ambtenaar op een dag waarop de overheidsdiensten voorzover de belangen van de dienst dit toelaten zijn gesloten, gehouden is dienst te verrichten binnen de vastgestelde werktijden dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, op die dag volgens rooster vrij van dienst is of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting is gehouden, geniet hij op een andere werkdag vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden. Al naar gelang hij op de dag waarop de overheidsdienst gesloten is gedurende langer dan vier uur onderscheidenlijk gedurende vier uur of korter dienst heeft verricht dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, volgens rooster vrij van dienst is geweest of uit hoofde van ziekte of va-

44

— 26 —

kantie niet tot dienstverrichting was gehouden, wordt hem een hele onderscheidenlijk een halve dag vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden verleend.

Artikel 29

1. Vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden kan bovendien op daartoe strekkend schriftelijk verzoek van de ambtenaar worden verleend in de gevallen waarin het in het tweede lid bedoelde gezag of de in dat lid bedoelde autoriteit oordeelt dat daartoe aanleiding bestaat. Deze vrijstelling van dienst wordt verleend voor de duur van ten hoogste drie maanden en kan geheel of gedeeltelijk in het buitenland worden doorgebracht.
2. Indien de vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid van dit artikel van langere duur is dan 15 dagen of voor geheel of gedeeltelijk verblijf in het buitenland wordt verleend, wordt deze bij beschikking van het bevoegde gezag verleend.
Indien de vrijstelling bedoeld in het eerste lid niet van langere duur is dan 15 dagen noch voor geheel of gedeeltelijk verblijf in het buitenland wordt verleend, wordt deze door de bevoegde autoriteit verleend.
3. Gedurende de vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid van dit artikel heeft de ambtenaar aanspraak op zijn vol inkomen gedurende de eerste maand en naar reden van vijftig ten honderd van zijn vol inkomen gedurende elk der volgende twee maanden.
4. De vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid van dit artikel kan, voor zover deze is verleend voor een langere duur dan 30 dagen en indien dringende redenen van dienstbelang zulks vorderen, worden in-

— 27 —

44

- gekort tot minimaal 30 dagen, bij een met redenen omklede beschikking van het bevoegde gezag.
5. Indien de ambtenaar tengevolge van de inkorting bedoeld in het voorgaande lid geldelijke schade lijdt, wordt deze schade hem vergoed.
 6. Voor zover de vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid van dit artikel verleend is voor een langere duur dan 15 dagen of voor geheel of gedeeltelijk verblijf in het buitenland geschiedt herstel in activiteits-eindiging van de vrijstelling van dienst bij beschikking van het bevoegde gezag.
 7. Tijdens de vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden bedoeld in het eerste lid van dit artikel, ondergaat het inkomen van de ambtenaar dezelfde wijzigingen welke het zou hebben ondergaan indien deze vrijstelling van dienst niet zou zijn verleend.

Artikel 30

1. Vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden kan ook zonder behoud van inkomen op daartoe strekkend schriftelijk verzoek van de ambtenaar bij beschikking van het bevoegde gezag worden verleend in de gevallen waarin dit gezag oordeelt dat daartoe aanleiding bestaat. Deze vrijstelling van dienst wordt verleend voor de duur van ten hoogste vijf jaren en kan geheel of gedeeltelijk in het buitenland worden doorgebracht.
2. De vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid van dit artikel kan, voor zover deze is verleend voor een langere duur dan drie maanden en indien dringende redenen van dienstbelang zulks vorderen, worden ingekort tot minimaal drie maanden bij een met

44

3. redenen omklede beschikking van het bevoegde gezag.
3. Indien de ambtenaar tengevolge van de inkorting becoeld in het voorgaande lid geldelijke schade lijdt, wordt deze schade hem vergoed.
4. Herstel in activiteit na eindiging van de vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid geschiedt bij beschikking van het bevoegde gezag.

HOOFDSTUK VI

Vrijstelling van dienst wegens ziekte.

Artikel 31

1. De ambtenaar die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst uit te oefenen, heeft tot herstel van zijn gezondheid aanspraak op vrijstelling van dienst wegens ziekte.
2. De duur van een vrijstelling van dienst wegens ziekte, verlenging daarvan inbegrepen, is ten hoogste vier jaren voor een ambtenaar in vaste dienst en ten hoogste een jaar voor een ambtenaar in tijdelijke dienst.
3. De aanvankelijke duur van een vrijstelling van dienst wegens ziekte wordt gesteld op ten hoogste zes maanden. Deze termijn kan met inachtneming van het bepaalde in het vorige lid, telkens met ten hoogste zes maanden worden verlengd.
4. Gedurende een vrijstelling van dienst wegens ziekte heeft de ambtenaar aanspraak op een inkomen naar reden van:
 - I Voor een ambtenaar in vaste dienst:
 - a. zijn vol inkomen gedurende de eerste vieren-

44

- b. negentig ten honderd van zijn vol inkomen gedurende de daaropvolgende twaalf maanden;
 - c. tachtig ten honderd van zijn vol inkomen gedurende de resterende maanden.
- II. voor een ambtenaar in tijdelijke dienst zijn vol inkomen.
5. Het inkomen bedoeld onder lid 4, letters b en c, wordt naar boven afgerond tot het naaste bedrag in volle guldens dat een veelvoud is van twaalf.
 6. Tijdens de vrijstelling van dienst wegens ziekte ondergaat het inkomen van de ambtenaar dezelfde wijzigingen, welke het zou hebben ondergaan indien de ambtenaar niet verhinderd zou zijn geweest zijn dienst uit te oefenen.

Artikel 32

1. Vrijstelling van dienst wegens ziekte wordt door het in het tweede lid bedoelde gezag of de in dat lid bedoelde autoriteit verleend. Deze vrijstelling van dienst kan, onverminderd het bepaalde in artikel 34, met schriftelijke toestemming van het bevoegde gezag geheel of gedeeltelijk in het buitenland worden doorgebracht.
2. Indien de vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid van dit artikel van langere duur is dan dertig dagen of voor verblijf in het buitenland wordt verleend, wordt deze bij beschikking van het bevoegde gezag verleend. Indien de vrijstelling van dienst bedoeld in het eerste lid niet van langere duur is dan dertig dagen, noch voor verblijf in het buitenland wordt verleend, wordt deze door de bevoegde autoriteit verleend.

Artikel 33

1. De ambtenaar die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst uit te oefenen, geeft daarvan onverwijld kennis aan de bevoegde autoriteit.
2. De bevoegde autoriteit kan van de ambtenaar overlegging van een geneeskundige verklaring vorderen of hem door een geneeskundige laten onderzoeken.
3. Ter verkrijging van een vrijstelling van dienst wegens ziekte van meer dan drie achtereenvolgende dagen, is overlegging van een geneeskundige verklaring door de ambtenaar verplicht.
4. Vrijstelling van dienst wegens ziekte van meer dan dertig dagen of verlenging daarvan waardoor deze vrijstelling van dienst van langere duur wordt dan dertig dagen, wordt door het bevoegde gezag slechts verleend indien uit een schriftelijke verklaring afgegeven door een door dat gezag benoemde commissie, bestaande uit tenminste drie geneeskundigen, blijkt, dat de betrokken ambtenaar wegens ziekte verhinderd is zijn dienst uit te oefenen. In de door deze commissie afgegeven verklaring wordt, met inachtneming van het gestelde in artikel 31, lid 3, het tijdvak aangegeven waarin de ambtenaar vermoedelijk zijn dienst niet zal kunnen uitoefenen. Indien verblijf in het buitenland noodzakelijk blijkt, wordt tevens hiervan, met vermelding van de plaats van verblijf en de wijze waarop de reis moet worden volbracht mededeling gedaan.
5. De Gouverneur is bevoegd aan een ambtenaar in dienst van de Nederlandse Antillen werkzaam op Bonaire of op een van de Bovenwindse Eilanden, in afwijking van het bepaalde in het vorige lid, vrijstel-

- ling van dienst wegens ziekte te verlenen op grond van een verklaring afgegeven door een geneeskundige in dienst van de overheid. Eenzelfde bevoegdheid heeft het bestuurscollege van gemelde eilandgebieden voor wat betreft een ambtenaar in dienst van het betrokken eilandgebied.
6. Indien een ambtenaar als zodanig of in verband met het bekleden van een functie bedoeld in artikel 26, lid 1 onder III. a of artikel 26, lid 2, in het buitenland vertoeft, kan, in afwijking van het bepaalde in het vierde lid van dit artikel, vrijstelling van dienst wegens ziekte of verlenging daarvan worden verleend:
 - a. indien de desbetreffende ambtenaar zich in Noord-, Midden-, of Zuid-Amerika bevindt of in een ander werelddeel dan Europa, op grond van een schriftelijke verklaring afgegeven door een of meer door of vanwege de Gouverneur aangewezen geneeskundige(n);
 - b. indien de desbetreffende ambtenaar zich in Europa bevindt, op grond van een schriftelijke verklaring afgegeven door een of meer door of vanwege de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen in Nederland aangewezen geneeskundige(n).

Artikel 34

1. Indien tot herstel van de gezondheid van de ambtenaar een verblijf in het buitenland noodzakelijk is, welke noodzaak dient te blijken uit een verklaring afgegeven door de commissie bedoeld in artikel 33, vierde lid, dan wel uit een verklaring van een geneeskundige bedoeld in artikel 33, vijfde lid, heeft de ambtenaar voor zich en zijn gezin aanspraak op betaling door de

44

— 32 —

overheid van de kosten van de reis naar de in de verklaring aangegeven plaats in het buitenland en terug.

2. De ambtenaar die, ingevolge de landsverordening van de 18de maart 1946, houdende voorziening inzake de verlening van een tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige behandeling en/of verpleging van ambtenaren en hun gezinsleden en van de gezinsleden van de werklieden, zoals deze landsverordening is of zal worden gewijzigd, aanspraak heeft op verpleging in de derde of tweede klasse van een ziekeninrichting, heeft bij toepassing van het eerste lid van dit artikel aanspraak op betaling door de overheid van de kosten van de reis in de tweede of enige klasse van het vervoermiddel waarmede wordt gereisd. De ambtenaar die aanspraak heeft op verpleging in de eerste klasse van een ziekeninrichting, heeft aanspraak op betaling door de overheid van de kosten van de reis in de eerste of enige klasse van het vervoermiddel waarmede wordt gereisd.
3. De ambtenaar, die op grond van een verklaring als bedoeld in het eerste lid, de reis naar de in deze verklaring aangegeven plaats in het buitenland in een hogere klasse van het vervoermiddel moet maken, dan die waarop hij ingevolge het tweede lid aanspraak heeft, kan aanspraak doen gelden op betaling door de overheid van de kosten van de reis in die hogere klasse.

Artikel 35

1. Van een uitspraak krachtens artikel 33, vierde, vijfde of zesde lid, krachtens artikel 34, eerste lid of krachtens

— 33 —

44

tens artikel 36, eerste lid, staat, binnen 30 dagen nadat de ambtenaar van de uitspraak schriftelijk in kennis is gesteld, beroep open bij een herkeuringscommissie, bestaande uit tenminste drie geneeskundigen. Een van deze geneeskundigen wordt aangewezen door de betrokken ambtenaar.

2. Het krachtens het eerste lid in te dienen beroepschrift wordt aangeboden aan het gezag of de autoriteit die ingevolge het vierde lid de herkeuringscommissie moet benoemen. Het beroepschrift vermeldt tevens de naam en het adres van de geneeskundige die door de betrokken ambtenaar voor benoeming in de herkeuringscommissie is aangewezen.
3. De leden van de herkeuringscommissie mogen niet bij een uitspraak, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, betrokken zijn geweest.
4. De leden van de herkeuringscommissie worden benoemd:
 - a. door het bevoegde gezag indien de ambtenaar zich in de Nederlandse Antillen bevindt;
 - b. door of vanwege de Gouverneur, indien de ambtenaar zich in Noord-, Midden- of Zuid-Amerika bevindt of in een ander werelddeel dan Europa;
 - c. door of vanwege de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen in Nederland, indien de ambtenaar zich in Europa bevindt.

Artikel 36

1. De ambtenaar aan wie vrijstelling van dienst wegens ziekte is verleend van drie maanden of meer, mag de uitoefening van zijn dienst niet hervatten, dan nadat uit een verklaring van de geneeskundige commissie

bedoeld in artikel 33, lid 4 of van een of meer geneeskundige(n) als bedoeld in artikel 33, lid 6, dan wel, indien aan de ambtenaar vrijstelling van dienst wegens ziekte is verleend ingevolge een verklaring van een geneeskundige in dienst van de overheid, uit een door deze afgegeven verklaring blijkt, dat de betrokken ambtenaar is onderzocht en in staat is bevonden tot hervatting van zijn dienstuitoefening.

2. De ambtenaar die aan het einde van een tot de maximumduur genoemd in artikel 31 verlengde vrijstelling van dienst wegens ziekte volgens een verklaring afgegeven door de geneeskundige commissie of een of meer geneeskundige(n) als bedoeld in het vorige lid, dan wel de betrokken geneeskundige in dienst van de overheid, niet geschikt is bevonden om zijn dienstuitoefening te hervatten, wordt, behoudens het bepaalde in het volgende lid, eervol ontslag uit de overheidsdienst verleend.
3. Indien de geneeskundige commissie of een of meer geneeskundige(n) als bedoeld in het eerste lid, dan wel de betrokken geneeskundige in dienst van de overheid van oordeel is dat hervatting van de dienstuitoefening door de betrokken ambtenaar niet mogelijk is wegens een opgekomen ziekte van voorbijgaande aard, wordt hem voor de duur van die ziekte vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden met behoud van zeventig ten honderd van zijn vol inkomen verleend.

Artikel 37

Na eindiging van een vrijstelling van dienst wegens ziekte van meer dan dertig dagen of van een vrijstelling van dienst wegens ziekte voor verblijf in het buitenland, is herstel in activiteit bij beschikking vereist. Deze inactiviteitsherstelling geschiedt door het bevoegde gezag.

HOOFDSTUK VII

Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 38

1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als „Regeling Vakantie en Vrijstelling van Dienst Ambtenaren”.
2. Zij treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die waarin zij is afgekondigd.
3. Met ingang van de in het tweede lid bedoelde datum vervalt het Curaçaosch Verlofreglement 1946 (P.B. 1946, no. 34), met inachtneming nochtans van hetgeen in de volgende artikelen nader is bepaald.

Artikel 39

1. De bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 blijven van kracht voor de ambtenaar, die vóór de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening is aangesteld met dien verstande dat deze ambtenaar, behoudens het bepaalde in het derde en vierde lid, vanaf de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening nog éénmaal aanspraak kan doen gelden op buitenlands verlof als bedoeld in artikel 20 van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 of buitenlands verlof als bedoeld in artikel 21 van dat Reglement, dan wel binnenlands verlof als bedoeld in artikel 11 van dat Reglement.
2. Het buitenlands verlof of binnenlands verlof van de ambtenaar bedoeld in het vorige lid, dat is aangevraagd vóór de datum van inwerkingtreding van deze

- landsverordening en eindigt op of na deze datum wordt niet aangemerkt als een buitenlands verlof of een binnenlands verlof als bedoeld in het eerste lid.
3. De ambtenaar bedoeld in het eerste lid wiens buitenlands verlof of binnenlands verlof in het belang van de dienst is uitgesteld, kan, na genot van het uitgesteld buitenlands verlof of uitgesteld binnenlands verlof zowel wanneer dit uitgesteld verlof aanvangt vóór en eindigt op of na de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening, als wanneer dat verlof aanvangt op of na de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening, nog éénmaal aanspraak doen gelden op buitenlands verlof of binnenlands verlof als bedoeld in het eerste lid.
 4. De ambtenaar bedoeld in het eerste lid, wiens buitenlands verlof of binnenlands verlof in het belang van de dienst is ingekort, kan, na genot van nader buitenlands verlof of nader binnenlands verlof in verband met deze inkorting, zowel wanneer dit nader verlof aanvangt vóór en eindigt op of na de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening, als wanneer dat verlof aanvangt op of na de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening, nog éénmaal aanspraak doen gelden op buitenlands verlof of binnenlands verlof als bedoeld in het eerste lid. Het bepaalde in de vorige zin is van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar die na de inkorting niet in het genot is gesteld van nader verlof doch van verlof wegens langdurige dienst bij het volbrengen van de vereiste dienstdtijd.
 5. Met ingang van het tijdstip waarop de ambtenaar bedoeld in het eerste lid in activiteit is hersteld, nadat hij het buitenlands verlof of binnenlands verlof waarop hij overeenkomstig het bepaalde in de voorgaande

- leden nog éénmaal aanspraak kan doen gelden, heeft genoten, houden de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 op voor hem te gelden. Indien het tijdstip van inactiviteitsherstelling niet valt op de eerste dag van een kalendermaand, houden de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 op voor hem te gelden met ingang van de eerste dag van de kalendermaand volgende op die waarin hij inactiviteit is hersteld. Het tijdstip van inactiviteitsherstelling alsmede het tijdstip waarop de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 ophouden voor de betrokken ambtenaar te gelden wordt bij beschikking van het bevoegde gezag vastgelegd.
6. Een aangevraagd buitenlands verlof of binnenlands verlof als bedoeld in het eerste lid, kan bij beschikking van het bevoegde gezag wegens dringende redenen van dienstbelang ten hoogste 12 maanden worden uitgesteld. Voor elke volle maand dat het verlof is uitgesteld, geniet de ambtenaar een uitkering overeenkomende met vijf ten honderd van zijn maandelijks inkomen geldende op de eerste januari van het jaar waarin de uitkering plaatsvindt. Voor zover deze ambtenaar krachtens de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 aanspraak kan doen gelden op vrijstelling van dienst, kan hij tevens voor elke volle maand dat het verlof is uitgesteld aanspraak doen gelden op 1/12 gedeelte van het aantal vakantiedagen waarop hij met toepassing van artikel 8 aanspraak zou hebben kunnen doen gelden. Het aantal vakantiedagen dat hem op grond van de vorige zin toekomt wordt naar boven afgerond op hele dagen en wordt hem verleend met inachtneming van de bepalingen van hoofdstuk II. De uitbetaling van het geldsbedrag dat de ambtenaar op grond van dit lid

toekomst, vindt krachtens beschikking van het bevoegde gezag plaats nadat het uitstel is geëindigd.

Artikel 40

1. Aan de ambtenaar bedoeld in artikel 39, die op het tijdstip dat het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor hem ophoudt te gelden, krachtens de bepalingen van dat Reglement nog aanspraak zou hebben kunnen doen gelden op vrijstelling van dienst over het kalenderjaar voorafgaande aan dat waarin bedoeld tijdstip valt, wordt de niet genoten vrijstelling van dienst verleend in het kalenderjaar waarin het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor hem ophoudt te gelden.
2. Over het kalenderjaar waarin het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor de ambtenaar bedoeld in artikel 39 ophoudt te gelden, kan deze ambtenaar aanspraak doen gelden op ten hoogste het aantal vakantiedagen dat hem overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 van deze landsverordening toekomt. Het aantal werkdagen waarop de ambtenaar over het kalenderjaar waarin het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor hem ophoudt te gelden, aanspraak kan doen gelden op vrijstelling van dienst op grond van dat Reglement, wordt geacht te zijn begrepen in het maximum aantal vakantiedagen bedoeld in de vorige zin. Het aantal werkdagen gedurende welke de ambtenaar op grond van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 vrijstelling van dienst heeft genoten over het kalenderjaar waarin dat Reglement voor hem ophoudt te gelden, wordt in mindering gebracht van het aantal vakantiedagen dat hem overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 van deze landsverordening toekomt.

3. Indien de ambtenaar op het tijdstip waarop het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor hem ophoudt te gelden in het genot is van ziekteverlof krachtens dat Reglement, wordt hij gerekend vanaf dat tijdstip geacht voor de verdere duur van dat ziekteverlof in het genot te zijn van vrijstelling van dienst wegens ziekte overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VI van deze landsverordening. De tijd gedurende welke de ambtenaar onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip waarop het Curaçaosch Verlofreglement 1946 ophoudt voor hem te gelden aaneengesloten in het genot van ziekteverlof is geweest wordt mede in aanmerking genomen voor de bepaling van de totale duur van de vrijstelling van dienst wegens ziekte waarop de ambtenaar ingevolge de bepalingen van hoofdstuk VI van deze landsverordening aanspraak kan doen gelden.

Artikel 41

1. De ambtenaar bedoeld in artikel 39 is te allen tijde bevoegd door een daartoe strekkende schriftelijke mededeling aan het bevoegde gezag, van zijn aanspraak op nog éénmaal buitenlands verlof of op nog éénmaal binnenlands verlof neergelegd in genoemd artikel afstand te doen. In deze mededeling dient het tijdstip te worden aangegeven met ingang waarvan de ambtenaar van die aanspraak afstand wenst te doen. Dit tijdstip mag niet vallen binnen een periode waarin buitenlands verlof of binnenlands verlof, als bedoeld in het derde en vierde lid van artikel 39, kort-verlof of verlof buiten bezwaar van den Lande op de voet van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 wordt genoten en dient samen te vallen met de eerste dag van

44

— 40 —

- een kalendermaand volgende op die waarin de hier-voor bedoelde mededeling is gedaan.
2. Met ingang van het tijdstip bedoeld in het eerste lid houden de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 op te gelden voor de ambtenaar die afstand heeft gedaan overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid.
 3. Artikel 40 is van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar die afstand heeft gedaan volgens het bepaalde in het eerste lid.

Artikel 42

Voor de ambtenaar bedoeld in artikel 39 wordt de vakantieuitkering voor de eerste maal berekend over het tijdvak gelegen tussen de dag voorafgaande aan het tijdstip waarop het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor hem ophoudt te gelden en de eerste dag van de maand waarin de vakantie-uitkering wordt uitbetaald.

Artikel 43

1. Aan de ambtenaar bedoeld in artikel 39, die gerekend vanaf de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening afstand doet overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 41, wordt:
 - a. indien hij behoort tot de categorie die overeenkomstig de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 aanspraak zou kunnen doen gelden op zes maanden buitenlands verlof, een geldsbedrag uitgekeerd overeenkomende met een maand verlofbezoldiging in de zin van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor elk vol jaar onafgebroken dienst dat in de zin van dat Regle-

— 41 —

44

- ment meetelt voor de berekening van de diensttijd vereist voor het verkrijgen van aanspraak op buitenlands verlof, tot een totaal van ten hoogste zes maanden verlofbezoldiging;
- b. indien hij behoort tot de categorie die overeenkomstig de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 aanspraak zou kunnen doen gelden op vier maanden buitenlands verlof, een geldsbedrag uitgekeerd overeenkomende met 2/3 maand verlofbezoldiging in de zin van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor elk vol jaar onafgebroken dienst dat in de zin van dat Reglement meetelt voor de berekening van de diensttijd vereist voor het verkrijgen van aanspraak op buitenlands verlof tot een totaal van ten hoogste vier maanden verlofbezoldiging;
 - c. indien hij behoort tot de categorie die overeenkomstig de bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 aanspraak zou kunnen doen gelden op twee maanden binnenlands verlof, een geldsbedrag uitgekeerd overeenkomende met 1/3 maand verlofbezoldiging in de zin van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor elk vol jaar onafgebroken dienst dat in de zin van dat Reglement meetelt voor de berekening van de diensttijd vereist voor het verkrijgen van aanspraak op binnenlands verlof tot een totaal van ten hoogste twee maanden verlofbezoldiging.
2. Voor zover de ambtenaar bedoeld in het eerste lid op het tijdstip dat hij afstand doet van de aanspraak op nog éénmaal buitenlands verlof of nog éénmaal binnenlands verlof, zoals bedoeld in artikel 39, een uitgesteld buitenlands verlof of binnenlands verlof niet heeft genoten, wordt het geldsbedrag bedoeld in

44

het vorige lid verhoogd met hetzij een maand, $\frac{2}{3}$ maand dan wel $\frac{1}{3}$ maand verlofbezoldiging naar de onderscheidingen aangegeven in het eerste lid, voor elk vol jaar waarmede zijn verlof in het belang van de dienst werd uitgesteld.

3. Voor zover de ambtenaar bedoeld in het eerste lid op het tijdstip dat hij afstand doet van de aanspraak op nog éénmaal buitenlands verlof of nog éénmaal binnenlands verlof, zoals bedoeld in artikel 39, aanspraak kan doen gelden op een nader buitenlands verlof of een nader binnenlands verlof, wordt het geldsbedrag bedoeld in het eerste lid verhoogd met de verlofbezoldiging waarop deze ambtenaar aanspraak zou hebben kunnen doen gelden indien hij bedoeld nader verlof zou hebben genoten.
4. Voor de berekening van het geldsbedrag, bedoeld in de voorgaande leden, geldt als maatstaf het volkomen in de zin van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 dat de ambtenaar bedoeld in het eerste lid, geniet per de datum dat hij afstand heeft gedaan overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 41.

Artikel 44

1. Het in artikel 43 bedoelde geldsbedrag wordt afhankelijk van de keuze van de ambtenaar uitgekeerd, of in zijn geheel bij eindiging van zijn dienstverhouding tot de overheid of in achtereenvolgende jaarlijkse termijnen overeenkomende met een maand, respectievelijk $\frac{2}{3}$ maand dan wel $\frac{1}{3}$ maand verlofbezoldiging naar de onderscheidingen aangegeven in artikel 43.
2. De uitbetaling van de jaarlijkse termijnen bedoeld in het eerste lid geschiedt in de tweede helft van de

44

maand juni, voor de eerste maal in het kalenderjaar volgende op dat waarin de ambtenaar afstand heeft gedaan overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 41.

3. Aan de ambtenaar die gekozen heeft voor uitbetaling van het in artikel 43 bedoelde geldsbedrag in achtereenvolgende jaarlijkse termijnen en wiens dienstverhouding tot de overheid is geëindigd vóórdat de jaarlijkse termijnen waarop hij aanspraak kan doen gelden volledig zijn uitbetaald, wordt het geldsbedrag dat hem nog aan uitkering toekomt, bij de eindiging van zijn dienstverhouding in zijn geheel uitbetaald.
4. In geval de ambtenaar die afstand heeft gedaan overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 41 komt te overlijden vóórdat het hem in totaal toekomende geldsbedrag als bedoeld in artikel 43 is uitbetaald, geschiedt de uitbetaling van dit geldsbedrag of het gedeelte daarvan dat nog niet aan hem is uitgekeerd, met inachtneming van het bepaalde in artikel 24, derde tot en met zesde lid.
5. De uitkeringen bedoeld in dit artikel worden niet beschouwd als inkomen in de zin van de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9).
6. Voor de toepassing van dit artikel wordt de dienstverhouding tot de overheid niet geacht te zijn geëindigd indien:
 - a. de ambtenaar in dienst van de Nederlandse Antillen overgaat in dienst van een eilandgebied;
 - b. de ambtenaar in dienst van een eilandgebied overgaat in dienst van de Nederlandse Antillen;
 - c. de ambtenaar in dienst van een eilandgebied overgaat in dienst van een ander eilandgebied;

44

— 44 —

- d. de ambtenaar in dienst van de Nederlandse Antillen of van een eilandgebied overgaat in dienst van het gesubsidieerd bijzonder onderwijs;
- e. de ambtenaar in dienst van de Nederlandse Antillen of van een eilandgebied overgaat in dienst van een publiekrechtelijke instelling dan wel in dienst van een door de overheid in het leven geroepen privaatrechtelijke rechtspersoon;
- f. de ambtenaar in dienst van een publiekrechtelijke instelling dan wel in dienst van een door de overheid in het leven geroepen privaatrechtelijke rechtspersoon overgaat in dienst van de Nederlandse Antillen of van een eilandgebied.

Artikel 45

Onverwijld na ontvangst van de mededeling bedoeld in het eerste lid van artikel 41 wordt bij beschikking van het bevoegde gezag vastgelegd dat de betrokken ambtenaar afstand heeft gedaan van zijn aanspraak op nog éénmaal buitenlands verlof of op nog éénmaal binnenlands verlof neergelegd in artikel 39. In bedoelde beschikking wordt de datum met ingang waarvan hij afstand heeft gedaan en het aan de betrokken ambtenaar krachtens artikel 43 in totaal toekomende geldsbedrag opgenomen en tevens aangegeven of dit geldsbedrag, overeenkomstig de keuze van de betrokken ambtenaar, in zijn geheel bij eindiging van zijn dienstverhouding tot de overheid of in achtereenvolgende jaarlijkse termijnen zal worden uitbetaald. In het laatste geval wordt in de beschikking tevens aangegeven, het aantal achtereenvolgende jaarlijkse termijnen, het bedrag dat jaarlijks zal worden uitgekeerd en het kalenderjaar waarin de eerste uitbetaling zal plaats vinden.

— 45 —

Artikel 46

44

1. De ambtenaar bedoeld in artikel 39, die binnen 3 maanden gerekend vanaf de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening afstand doet overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 41, heeft, behalve aanspraak op het geldsbedrag bedoeld in artikel 43, tevens aanspraak op een uitkering berekend over de periode juni 1968 tot en met mei 1969. De ambtenaar bedoeld in de vorige zin kan in de daarin aangegeven periode van 3 maanden, van bedoelde aanspraak afstand doen ingaande de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening.
2. Voor de berekening van de uitkering bedoeld in het eerste lid vinden de artikelen 21, 22 en 23 van hoofdstuk IV van deze landsverordening overeenkomstige toepassing, terwijl voorts een kalendermaand waarin deze ambtenaar in de periode bedoeld aan het slot van de eerste zin van het eerste lid op de voet van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 voor 15 dagen of langer buitenlands verlof, binnenlands verlof, kortverlof onder genot van een verlofbezoldiging naar reden van vijftig ten honderd van zijn vol inkomen, of verlof buiten bezwaar van den Lande heeft genoten, niet voor de berekening in aanmerking komt.
3. De in dit artikel bedoelde uitkering wordt krachtens beschikking van het bevoegde gezag uitbetaald in de tweede helft van het jaar 1969.
4. In geval de ambtenaar, bedoeld in het eerste lid, vóór het tijdstip van uitbetaling bedoeld in het vorige lid mocht zijn overleden, geschiedt de uitbetaling met inachtneming van het bepaalde in artikel 24, derde tot en met zesde lid.

44

— 46 —

Artikel 47

De bepalingen van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 en van de Landsverordening van de 30ste augustus 1960 (P.B. 1960, no. 168) tot het vaststellen van bijzondere voorzieningen voor de president of het lid van het Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen, die in aansluiting op een vroegere betrekking van lid van de Nederlandse Rechterlijke Macht, met rechtspraak belast, tot president of lid van dat Hof is benoemd en in verband met die benoeming op de voet van de bepalingen van het West-Indisch Detacheringsbesluit 1930 (P.B. 1930, no. 84) met een dienstverband van 6 jaren naar de Nederlandse Antillen werd uitgezonden en tot wijziging van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P.B. 1949, no. 125), blijven tot een bij landsbesluit te bepalen datum van kracht voor de president en de leden van het Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen, die in aansluiting op een vroegere betrekking van lid van de Nederlandse Rechterlijke Macht, met rechtspraak belast, tot president of lid van dat Hof is benoemd.

Artikel 48

Zolang de landsverordening bedoeld in artikel 124, tweede lid, van de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen niet tot stand is gekomen, worden de bedienaren en leraren van kerkgenootschappen en godsdienstige gemeenschappen, die een bezoldiging ten laste van de Nederlandse Antillen genieten, voor de toepassing van deze landsverordening beschouwd als ambtenaar in de zin van artikel 1 van deze landsverordening.

Artikel 49

Voor de gevallen, waarin de overgangsbepalingen niet

— 47 —

44

of niet naar billijkheid voorzien, kan door het bevoegde gezag een bijzondere voorziening worden getroffen.

Gegeven te Willemstad, de 24ste april 1969.

N. DEBROT.

De wnd. Minister-President,
Minister van Algemene Zaken a.i.,
R. J. ISA.

De Minister van Justitie,
R. J. ISA.

De Minister van Sociale Zaken,
van Economische Zaken en van
Welvaartzorg a.i.,
VOGES.

De Minister van Financiën,
F. J. TROMP.

De Minister van Verkeer en Vervoer,
LOPE BEAUJON.

De Minister van Onderwijs en van
Cultuur en Opvoeding,
ERN. PETRONIA.

De Minister van Volksgezondheid,
VOGES.

Uitgegeven de 2de mei 1969.

De Minister van Algemene Zaken a.i.,
R. J. ISA.